

“A Palestina, l’afavoriria que Israel ja no fos l’únic país democràtic de la regió”

ROBERT BRUNO

El president dels EUA, Barack Obama, ha dit que el reconeixement de l'estat palestí és contraproduent. Hi esteu d'acord?

—Estic d'acord que si els EUA veten el nom de Palestina al Consell de Seguretat de Nacions Unides, que és, segons la legislació, l'òrgan que pot prendre aquestes decisions, el reconeixement no reeixirà. La petició que es reconegui l'estat palestí té possibilitats de sortir a l'Assemblea de les Nacions Unides però pot ser vetat, al Consell de Seguretat, per un altre país membre.

—Però Obama diu que és contraproduent.

—Contraproduent no ho és. Els palestins hi guanyen visualització i poden demostrar que la majoria de països els reconeixen, sempre que s'aprovi a l'Assemblea. El govern espanyol, segons que va dir la ministra Trinidad Jiménez, hi donarà suport. Jo no en tinc la seguretat. Però si és el cas, també dubto que això faci variar la posició del govern de Nentanyahu.

—Amb una altra situació política a Israel, l'acord seria més senzill?

Antoni Segura, catedràtic d'història contemporània i codirector del Centre d'Estudis Històrics Internacionals (CEHI) de la Universitat de Barcelona, és favorable al reconeixement de l'estat palestí.

—Amb un altre govern a Israel l'acord seria més factible. També és veritat que hi ha hagut governs diferents i finalment no ha arribat l'acord. El gran fracàs de Bill Clinton a Camp David el 2000 n'és una prova. I quan va fer públics els *paràmetres Clinton*, el govern laborista d'Ehud Barak va ser incapaç d'acceptar-los. Encara va haver-hi un últim intent,

ja no amb Clinton, perquè traspassava poders a George Bush, i es va arribar a acords —els anomenats *papers de Moratinos*, perquè era l'enviat especial de la UE a l'Orient Mitjà—, i tampoc no va ser possible de tancar l'acord. Ehud Barak no va voler tractar de la doble capitalitat de Jerusalem ni del dret al retorn dels refugiats palestins.

—I, amb una altra situació política a Palestina, l'acord seria més senzill?

—Honradament, crec que no. És obvi que seria millor una situació interna de no divisió —ara hi ha dos governs *de facto*, perquè Gaza és a les mans de Hamàs—, però hi ha qüestions en què els successius governs d'Israel no volen cedir. Sobretot les que he dit, però també els assentaments israelians a Cisjordània. N'hi ha de menors, com les condicions de seguretat que exigeixen d'un estat palestí desmilitaritzat i sense cap control sobre l'espai aeri. Segurament una situació diferent a Palestina afavoriria que tinguessin més força els seus plantejaments, però no influiria gaire perquè el govern d'Israel, l'actual, fes cap canvi. Hi ha partits al govern (com el de Lieberman) que es neguen a cap negociació amb els palestins.

—El context actual (l'episodi contra l'ambaixada israeliana a Egipte, les revoltes àrabs o la situació a Síria) afavoreix una entesa o la complica?

—Si arribessin a bon port alguns països àrabs (Egipte i Tunísia van molt lentament; caldrà veure quin govern surt a Líbia), això afavoriria les posicions palestines. Israel ja no seria l'únic país democràtic de la regió i les posicions dels països democràtics tenen més força. Sembla clar que l'acord que hi havia amb Egipte sobre l'aïllament de Gaza (no oblidem que fa frontera amb Egipte) variarà substancialment i les posicions palestines tindran qualitativament més força.

Alex Milian